

A8-0003/2016

7.1.2016

JELENTÉS

a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia félidős értékeléséről
(2015/2137(INI))

Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság

Előadó: Mark Demesmaeker

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	20
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	25
ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	30

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia félidős értékeléséről (2015/2137(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia félidős értékeléséről szóló 2015. október 2-i jelentésére (COM(2015)0478),
- tekintettel a Bizottság „A természet állapota az Unióban: Jelentés az élőhelyvédelmi és madárvédelmi irányelvben említett élőhelyek és fajok helyzetéről és trendjeiről az élőhelyvédelmi irányelv 17. cikkének, valamint a madárvédelmi irányelv 12. cikkének megfelelően” című, 2015. május 20-i jelentésére (COM(2015)0219),
- tekintettel a madár- és élőhelyvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálata keretében végzett nyilvános konzultációról szóló jelentésre¹
- tekintettel a 2015 októberében közzétett, az európai polgárok biológiai sokféleséggel kapcsolatos álláspontjáról szóló Eurobarométer-felmérésre (436. számú tematikus Eurobarométer-felmérés),
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökség „Az európai környezet – állapot és előrettekintés 2015-ben” című jelentésére (SOER 2015),
- tekintettel a Bizottság vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének uniós megközelítéséről szóló, 2014. február 7-i közleményére (COM(2014)0064),
- tekintettel a természetben alapuló megoldásokkal és a városok természetes környezetének megújításával foglalkozó Horizont 2020 szakértői csoport „A természetben alapuló megoldások és a városok természetes környezete megújításának uniós kutatási és innovációs politikai programja felé” című, 2015-ben közzétett végleges jelentésére,
- tekintettel a természetitőke-finanszírozási eszközre, amely a környezetvédelmi célú és az éghajlatváltozás elleni küzdelmet is szolgáló pénzügyi eszköz (LIFE) része,
- tekintettel a Bizottság által „a biológiai sokféleség nettó csökkenésének és az ökoszisztéma-szolgáltatások romlásának megelőzése” mottójú jövőbeli uniós kezdeményezésről folytatott konzultációra,
- tekintettel a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény részes felei 12. konferenciájának (COP 12) eredményeire, különösen a 2011–2020 közötti időszakra vonatkozó biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiai cselekvési terv végrehajtásában elért haladásról szóló félidős értékelésre, beleértve „A biológiai sokféleség globális kilátásai” negyedik kiadását, a biológiai sokféleségre vonatkozó aicsi célok elérése

---

1

http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINA_L.pdf

vonatkozásában, valamint a végrehajtás javítását szolgáló intézkedésekre,

- tekintettel a COP 10 konferencia biológiai sokféleségről szóló X/34. határozatára, amely hangsúlyozza a mezőgazdasági biológiai sokféleség jelentőségét az élelmezésbiztonság és a táplálkozás szempontjából, különösen az éghajlatváltozás és a természeti erőforrások korlátozott elérhetősége tükrében, ahogyan azt a 2009. évi élelmezésbiztonsági világ-csúcstalálkozón kiadott római nyilatkozat is elismerte,
- tekintettel a Környezetvédelmi Tanács 2014. június 12-i ülésére és különösen az EU és a tagállamok arra irányuló kötelezettségvállalására, hogy növelni fogják a haidarábádi kötelezettségvállalások megvalósítására fordított forrásokat, oly módon, hogy 2015-re megkészszerzik a biológiai sokféleségre fordított pénzügyi erőforrások teljes összegét,
- tekintettel a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény titkársága és az Egészségügyi Világszervezet (WHO) „Globális prioritások összekapcsolása: biológiai sokféleség és emberi egészség – áttekintés a jelenlegi ismeretek tükrében” című, 2015-ben közzétett jelentésére,
- tekintettel az ENSZ-közgyűlés 69. ülészakán a 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési program jóváhagyása céljából „Megváltoztatjuk a világot: a fenntartható fejlődés 2030-ig tartó programja” címmel benyújtott, állásfoglalásra irányuló indítványra,
- tekintettel a természet értékeinek láthatóvá tételét célul kitűző világméretű kezdeményezésnek az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtanáról szóló jelentéseire,
- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményre (CITES) és a vándorló fajokról szóló egyezményre (CMS),
- tekintettel a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) veszélyeztetett állatfajokra vonatkozó vörös listájára,
- tekintettel az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről szóló, 2014. október 22-i 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
- tekintettel a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet hajók ballasztvizének és az üledékeknek a kezelésére és ellenőrzésére vonatkozó nemzetközi egyezményére,
- tekintettel a 2013 utáni közös agrárpolitikára, és különösen a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU rendeletre², valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU rendeletre³,

---

¹ HL L 317., 2014.11.4., 35. o.

² HL L 347., 2013.12.20., 347. o.

³ HL L 347., 2013.12.20., 487. o.

- tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹,
  - tekintettel a 2014–2020-as többéves pénzügyi keretre,
  - tekintettel az életbiztosításunkról, természeti tőkénkről: a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégiáról szóló, 2012. április 20-i állásfoglalására²,
  - tekintettel a környezetbarát infrastruktúráról – Európa természeti tőkéjének növeléséről szóló, 2013. december 12-i állásfoglalására³,
  - tekintettel az erdőket és az erdőalapú ágazatot érintő új uniós erdőgazdálkodási stratégiáról szóló, 2015. április 28-i állásfoglalására⁴,
  - tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatának „A biológiai sokféleség védelme – uniós politika és nemzetközi megállapodások” című, 2015. áprilisi tanulmányára,
  - tekintettel a Forest Europe „Az európai erdők helyzete 2015-ben” című jelentésére⁵;
  - tekintettel az Európai Parlament Állampolgári Jogi és Alkotmányügyi Tematikus Főosztályának a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv, és különösen 6. cikkének végrehajtása tekintetében a tagállami jogszabályokról és gyakorlatokról szóló 2009. évi tanulmányára,
  - tekintettel a Régiók Bizottsága „Hozzájárulás az EU madárvédelmi és élőhelyvédelmi irányelvének célravezetőségi vizsgálatához” című, a 2015. december 3–4-i 115. plenáris ülésen elfogadott véleményére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0003/2016),
- A. emlékeztetve arra, hogy a biológiai sokféleség a Föld ökoszisztémáinak, élőhelyeinek, fajainak és génállományainak egyedülálló változatosságát jelenti, amelytől az ember nagymértékben függ;
- B. mivel a biológiai sokféleség felbecsülhetetlen érték, amelyet a jövő generációk érdekében meg kell óvni; mivel a biológiai sokféleség az emberi egészség javát is szolgálja, és óriási társadalmi és gazdasági értékkel is bír, és mivel a 2020-ra kitűzött célok

¹ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

² HL C 258. E, 2013.9.7., 99. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0600.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0109.

⁵ <http://www.foresteurope.org/fullsoef2015>

teljesítésének elmulasztása esetén a becslések szerint az elmaradó társadalmi-gazdasági lehetőségek költsége évi 50 milliárd euró lesz;

- C. mivel a mezőgazdaság nagy szerepet játszik a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célok elérésében; mivel a gyors népességnövekedés miatt szükséges hatékony élelmiszer-előállítás, valamint a biomassa mint energiahordozó fokozott felhasználásával kapcsolatos energiapolitikai célok magas követelményeket állítanak a mezőgazdaság hatékonyságával kapcsolatban;
- D. mivel a mezőgazdasági ágazat és az erdészet a hatályos jogszabályok végrehajtása keretében hozzájárul a biológiai sokféleség fenntartásához;
- E. mivel a kis- és közepes méretű mezőgazdasági üzemekben és a családi gazdaságokban hagyományosan termesztett növényfajok és változatok sokfélesége rendkívüli fontossággal bír egyrészt a vidéki közösségeken belüli különféle szükségletek és felhasználási módok kielégítése, másrészt a növények időjárás- és betegségtoleranciájának, kártevőkkel és betegségekkel szembeni kiszolgáltatottságának csökkentése szempontjából;
- F. mivel a fenntartható és felelős földművelés és állattenyésztés alapvetően járul hozzá a biológiai sokféleség megőrzéséhez;
- G. mivel a biológiai sokféleségre világszerte jelentős terhelés nehezedik, ami a természetre, a társadalomra és a gazdaságra nézve katasztrofális, visszafordíthatatlan változásokat idéz elő;
- H. mivel a 11. aicsi célkitűzés felszólít a szárazföldi és belvízi területek legalább 17%-a védelmének a védett területek hatékonyan kezelt rendszerein keresztül biztosítására; mivel az európai ökorégiók védett területeken fekvő részének 17%-os aránya nagy mértékben csökken a kizárólag a Natura 2000 által védett területek kizárásával;
- I. mivel az ökoszisztémák helyreállítása pozitív hatással lehet mind az éghajlatváltozás mérséklésére, mind az ahhoz való alkalmazkodásra;
- J. mivel 10 uniós polgárból legalább 8 súlyosnak tartja a biológiai sokféleség csökkenésének hatásait, és mivel 552 470 polgár vett részt a természetvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálatához kapcsolódó nyilvános konzultációban, ami a Bizottság által lefolytatott konzultációkra valaha adott legmagasabb válaszarány; mivel – az Eurobarométer felmérése szerint – a polgárok több információt szeretnének kapni a biológiai sokféleség csökkenéséről, és a legtöbb polgár nem ismeri a Natura 2000 hálózatot;
- K. mivel igen sok, saját kezdeményezésére, illetve helyi vagy regionális akciócsoportok tagjaként fellépő elhivatott polgár hoz helyi vagy regionális szintű intézkedéseket a biológiai sokféleség megőrzésének előmozdítása érdekében, és ezáltal ér el pozitív eredményeket viszonylag rövid időn belül;
- L. mivel az európai polgárok 65%-a él a Natura 2000 hálózat által védett területek 5 km-es, és 98%-a e területek 20 km-es körzetében, ami azt sugallja, hogy e területek segíthetnek a biológiai sokféleséggel kapcsolatos tudatosság növelésében és olyan

ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtásában, amelyek az európai népesség nagy részének jóllétéhez járulnak hozzá;

- M. mivel a biológiai sokféleségre irányuló szakpolitikáknak maradéktalanul meg kell felelniük a fenntarthatóság elvének annak érdekében, hogy a tájak és élőhelyek regionális különbségeit maradéktalanul tiszteletben tartsák;
- N. tekintettel a legkülső régiókban, valamint a tengerentúli országokban és területeken – amelyek az endemikus állat- és növényfajok egyedülálló rezervátumait alkotják – létező jelentős biológiai sokféleségre; mivel azonban e régiók közül többen nem hajtják végre a madárvédelmi és élőhelyvédelmi irányelveket;

Általános észrevételek

1. üdvözli a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia félidejének értékelését, a természet állapotáról szóló és a 2015. évi SOER-jelentést; hangsúlyozza e jelentések stratégiai jelentőségét az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos céljainak elérésében;
2. komoly aggodalmának ad hangot a biológiai sokféleség folyamatos csökkenésével kapcsolatban; megjegyzi, hogy a 2020-ra kitűzött célok további, jelentős és folyamatos erőfeszítések nélkül nem lesznek elérhetők; megállapítja ugyanakkor, hogy tudományosan bizonyított tény, hogy a természet Európában sokkal rosszabb állapotban lenne az uniós madárvédelmi és élőhelyvédelmi irányelv pozitív hatásai nélkül, és hogy a célzott és megfelelően finanszírozott erőfeszítések valóban eredményre vezetnek; hangsúlyozza azonban, hogy bőven van még mit javítani;
3. rámutat, hogy az élőhelyek elpusztulása a biológiai sokféleség csökkenésének leglényegesebb oka, ezért különösen fontos ezzel foglalkozni, azaz visszaszorítani az élőhelyek pusztulását és szétzúzottságát e csökkenés megállításának érdekében;
4. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség csökkenése nem csupán a fajokat és az élőhelyeket érinti, hanem a genetikai sokféleséget is; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát a genetikai sokféleség megőrzésére vonatkozóan;
5. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség alapvető szerepet játszik a fenntartható fejlesztési célokban, különösen a 14. célban („Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása”) és a 15. célban („A szárazföldi ökoszisztémák fenntartható használatának védelme, helyreállítása és ösztönzése, fenntartható erdőgazdálkodás, az elsivatagosodás elleni küzdelem, a talajromlás megállítása és visszafordítása, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása”) belül; emlékeztet arra, hogy az Unió hihetetlen biológiai sokféleséggel rendelkezik, különösen a legkülső régióinak, de a hozzá társult tengerentúli országoknak és területeknek köszönhetően is; ezért felhívja az Uniót, hogy továbbra is vállaljon kötelezettséget a biológiai sokféleségről szóló egyezmény további megerősítése mellett, és biztosítsa eredményes végrehajtását;
6. megállapítja, hogy az Unión belül és határain túl a biológiai sokféleség csökkenéséhez vezető fő tényezők és mozgatórugók között az élőhelyeknek a földhasználat megváltoztatásából eredő szétaprózódása, romlása és tönkretétele, az éghajlatváltozás, fenntarthatatlan fogyasztási minták és a tengerek használata is szerepel; hangsúlyozza

ennek fényében, hogy olyan mutatók megállapítására és kialakítására van szükség, amelyek egyértelműen és tudományos módon mérik a biológiai sokféleség állapotát egy adott térségben vagy régióban, és hogy mind az Unión belül, mind pedig világszinten – a fejlődő országokra is kiterjedően – támogatni kell az erőforrások ésszerű és fenntartható használatát, továbbá nyomatékosan felszólítja az Uniót, hogy a biológiai sokféleségre vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásait jobban építse bele az éghajlat-változási és az Európa 2020 stratégiájába; hangsúlyozza, hogy az erőforrás-hatékonyabb gazdaság és a túlfogyasztás visszafogása lehetővé teheti az Unió számára, hogy mérsékelje a – főként Európán kívüli – természeti erőforrásoktól való függőségét; emlékeztet továbbá arra, hogy az éghajlatváltozás enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás ökoszisztéma-alapú megközelítése költséghatékony lehetőségeket nyújthat a technológiai megoldásokra, miközben számos alkalmazott tudomány fejlődése a természeti értékek hosszú távú elérhetőségétől és sokféleségétől függ;

7. hangsúlyozza, hogy a legmagasabb szintű politikai akarat döntő jelentőséggel bír a biológiai sokféleség fenntartása, és a biológiai sokféleség csökkenésének megakadályozása terén; úgy véli, hogy elengedhetetlen a meglévő jogszabályok végrehajtása, valamint a biológiai sokféleség erőteljesebb érvényre juttatása más szakpolitikai területeken; felhívja különösen a tagállamok regionális és helyi hatóságait, hogy gondoskodjanak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos tájékoztatásról és az azzal kapcsolatos tudatosság növeléséről;
8. sajnálja, hogy Európában a vadon élő fajok közel egynegyedét a kihalás veszélye fenyegeti, és számos ökoszisztéma romlásnak indult, ami súlyos társadalmi és gazdasági károkkal jár az EU számára;
9. hangsúlyozza, hogy a természet és a gazdasági fejlődés nem zárja ki egymást; meggyőződése, hogy a természetnek nagyobb teret kell biztosítani a társadalomban, többek között a gazdaságban és az üzleti életben a fenntartható gazdasági növekedés ösztönzése és a környezet védelmét, helyreállítását és jobb irányítását célzó intézkedések megtétele érdekében; úgy véli, hogy különösen az erőforrások kiaknázásának csökkentésére irányuló erőfeszítéseknek kell központi szerepet kapniuk a környezeti és gazdasági célkitűzések egymáshoz közelítésében;
10. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség csökkenése pusztító gazdasági költségekkel jár a társadalomra nézve, amelyeket eddig nem építettek be kellő mértékben a gazdasági és egyéb politikákba; úgy véli, hogy létfontosságú felismerni azt, hogy a biológiai sokféleségre fordított befektetések a társadalom és a gazdaság szempontjából is alapvető fontosságúak; az Európai Unióban hatból egy munkahely valamilyen mértékben a természettől és a biológiai sokféleségtől függ; hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség jelentősen előmozdíthatja az új készségek, munkahelyek és üzleti lehetőségek megteremtését; üdvözli a biológia sokféleség gazdasági értékelési módszereit; úgy véli, hogy ezek az eszközök segíthetnek a figyelem fokozottabb felkeltésében, a rendelkezésre álló erőforrások felhasználásának javításában, és abban, hogy megalapozottabb döntések szülessenek;
11. felhívja a Bizottságot, hogy növelje a biológiai sokféleségnek és az ökoszisztémáknak a gazdasági ügyekben betöltött szerepét a zöld gazdaságra való áttérés érdekében; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy erősítse meg az európai szemeszter környezetbarátabbá

tétele érdekében vállalt intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség átfogó társadalmi felelősség, amely nem függhet kizárólag a közpénzekről;

12. úgy véli, hogy a biológiai sokféleség gazdasági értékének meg kell jelennie a döntéshozatali irányító mutatókban – anélkül, hogy azok a biológiai sokféleség áruba bocsátásához vezetnének – és a GDP-n túlmutató jelzőszámokban; meggyőződése, hogy ez támogatni fogja a fenntartható fejlesztési célok elérését is; ezzel összefüggésben kéri, hogy a biológiai sokféleség értékeit a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó monitoringeljárás részeként következetesen építsék be a nemzeti számviteli rendszerbe;
13. hangsúlyozza, hogy az EU és a tagállamok nem teljesítették a 2010-re vonatkozó, biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiát; felhívja a Bizottságot, hogy – mivel nem történt előrelépés a 2020-ra kitűzött, biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzések elérésével kapcsolatban – készítsen két évente jelentést a Parlament számára, amelyben a Tanács és a Bizottság beszámol az aktuális helyzetről, az célok megvalósulása elmaradásának okairól és a jövőbeli megfelelésre irányuló stratégiáról;

A biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégia félidős értékelése

Kiemelt cél

14. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy késlekedés nélkül kezdjék kiemelten kezelni a 2020-ig teljesítendő célok megvalósítását; egy több érdekelt félre figyelemmel levő megközelítést szorgalmaz, és hangsúlyozza e tekintetben a tagállami, regionális és helyi szereplők, valamint maradéktalan részvételük központi szerepét; hangsúlyozza, hogy ezzel kapcsolatban kulcsfontosságú, hogy a biológiai sokféleség védelme jobban bekerüljön a köztudatba, jobb finanszírozást és nagyobb támogatást élvezzen; úgy véli, hogy a célkitűzések elérése érdekében kulcsfontosságú a megfelelő tájékoztatási politika és valamennyi érintett szereplő, köztük a társadalmi-gazdasági szereplők korai bevonása;
15. felhívja az Uniót, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvével összhangban csökkentse a biológiai sokféleségre világszerte gyakorolt káros hatását, és szorítsa az ökoszisztémák ökológiai korlátainak megfelelő szintre azáltal, hogy eredményeket ér el a biológiai sokféleségre vonatkozó kiemelt célok és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kötelezettségvállalásainak teljesítése tekintetében; felhívja az Uniót arra is, hogy támogassa a fejlődő országokat a biológiai sokféleség megőrzését és fenntartható használatát célzó erőfeszítéseikben;

1. cél

16. elítéli, hogy a tagállamok milyen lassan haladnak az EU környezetvédelmi jogszabályainak végrehajtásával; hangsúlyozza, hogy több információra van szükség a tagállami végrehajtás helyzetével kapcsolatban;
17. hangsúlyozza, hogy a természetvédelmi irányelvek maradéktalan végrehajtása, érvényesítése és megfelelő finanszírozása alapvető feltétele a stratégia egésze sikerének és a kiemelt célok teljesítésének; a rendelkezésre álló idő rövidsége miatt felhív minden érdekelt felet, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a célok teljesítése és a széles körű

támogatás érdekében;

18. sürgeti az uniós vezetőket, hogy hallgassanak arra a félmillió polgárra, akik a szigorú természetvédelmi jogszabályok megtartását és jobb végrehajtását kérték;
19. felkéri a Bizottságot, hogy a meglévő ítélkezési gyakorlattal összhangban javítson az irányelvek teljes mértékű végrehajtását és érvényesítését segíteni hivatott iránymutatásokon; felkéri a Bizottságot, hogy tulajdonítson nagyobb jelentőséget a tagállamokkal és az összes érdekelt féllel, köztük a társadalmi-gazdasági szereplőkkel folytatott párbeszédnek és ösztönözze a bevált gyakorlatok megosztását;
20. elismeri, hogy a természetvédelmi irányelvek egyik fő előnye az, amilyen mértékben EU-szerte segítenek biztosítani az azonos versenyfeltételeket azáltal, hogy alapvető normát teremtenek a környezetvédelemre vonatkozóan, amelyet a közös normákra vonatkozó követelményeikkel és az egységes piac szerinti, a kölcsönös elismerés elvével összhangban minden tagállamnak tiszteletben kell tartania;
21. megjegyzi, hogy 2012-ben a Natura 2000 területek közül csupán 58% készített gazdálkodási tervet; aggályosnak tartja a végrehajtás szintjében jelentkező különbségeket; sürgeti a tagállamokat, hogy fejezzék be a szárazföldi és tengeri Natura 2000 területek kijelölését, és az érdekeltekkel konzultálva készítsenek gazdálkodási terveket;
22. hangsúlyozza, hogy a Natura 2000 területekkel folytatott gazdálkodás EU-szerte legalább 5,8 milliárd euróba került, ám azok évente 200–300 milliárd euró értékben járulnak hozzá a környezetvédelmi és társadalmi-gazdasági előnyökhöz; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a Natura 2000 területekkel folytatott gazdálkodás átlátható módon történjen;
23. elismeri, hogy a Natura 2000 hálózat keretében létrehozott védett tengeri területek létfontosságú mértékben járulnak majd hozzá a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv értelmében vett jó környezeti állapothoz és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos 11. aicsi célkitűzésben kitűzött, a védett parti és tengeri területekre vonatkozó 10%-os globális célkitűzés 2020-i történő megvalósításához; sajnálattal állapítja meg, hogy ez a cél még messze nem valósult meg;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – annak érdekében, hogy értékelni lehessen az e célok megvalósítása felé tett előrehaladást – fokozzák az élőhelyekkel és fajokkal kapcsolatos adatgyűjtést és nyomon követést, különösen ott, ahol nagyok a hiányosságok;
25. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy még mindig nem készült tagállamonkénti részletes kimutatás a természetvédelemre fordított tényleges támogatásokról és finanszírozásról; úgy véli, hogy ez jelentős hiányossághoz vezet ismereteink terén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul azonosítsák és készítsék el a megfelelő nemzeti költségvetési tételeket;
26. megismétli a vidékfejlesztési, strukturális és halászati alapokon, valamint a tagállamok által rendelkezésre bocsátott finanszírozásokon kívüli, a Natura 2000 területek irányítására fordítandó kiegészítő uniós társfinanszírozásra irányuló korábbi kérését;

27. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a továbbiakban precízen tartsák be a természetvédelmi irányelveket; hangsúlyozza, hogy javítani kell az uniós jogszabályok betartását és azok érvényesítését, például arányos, hatékony és visszatartó erejű szankciók révén;
28. ezzel kapcsolatban további erőfeszítésekre szólít fel a madarak illegális leölésének, csapdába ejtésének és kereskedelmének beszüntetése érdekében, és az ebből eredő helyi konfliktusok csökkentése céljából; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki új eszközöket a Natura 2000 területeken folytatott illegális tevékenységek feltárására;

2. cél

29. kéri a Bizottságot, hogy 2017-ig tegyen konkrét javaslatot a környezetbarát infrastruktúra transzeurópai hálózatának (TEN-G) kifejlesztésére; szorgalmazza egy, a célfajok tekintetében létrehozandó európai vadátjárókra vonatkozó stratégia tagállamokkal együtt történő kidolgozását;
30. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy azonnal dolgozzák ki és valósítsák meg az ökoszisztéma-helyreállítás prioritásainak meghatározására szolgáló kereteket;
31. kéri a tagállamokat, hogy helyezték előtérbe azt a célt, miszerint a romlásnak indult ökoszisztémák 15%-át 2020-ig helyre kell állítani, és használják fel a többéves pénzügyi keretben e célra rendelkezésre álló előirányzatokat; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő iránymutatásokat arra vonatkozóan, hogy hogyan használandók fel ezek az előirányzatok a romlásnak indult ökoszisztémák helyreállítására és általában véve a biológiai sokféleség védelmére;
32. felhívja a figyelmet a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás nagy jelentőségére e célok elérésével kapcsolatban, valamint arra, hogy fenntartható megoldásokat kell kialakítani a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás számára;
33. elismeri a légszennyezés biológiai sokféleségre és ökoszisztéma-szolgáltatásokra kifejtett negatív hatását, hiszen a természetes ökoszisztémákra és a fajok sokféleségére nehezedő nyomás mutatói – a tápanyag-nitrogén és a savasság – kritikus mennyiségűek;
34. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a vállalkozások innovációs kapacitásának támogatása érdekében fektessenek be a biológiai sokféleségbe, különösen az ökológiai tervezés területén;

3. cél

35. megjegyzi, hogy a természetvédelem más szakpolitikai területekbe való beépítése továbbra is rendkívüli jelentőséggel bír, és hangsúlyozza a mezőgazdaság és erdőgazdálkodás ezzel összefüggő alapvető szerepét;
36. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség megőrzése kulcsfontosságú az élelmiszer- és

takarmánytermesztés szempontjából, s mint ilyen, a mezőgazdasági termelők jól felfogott érdeke; hangsúlyozza a több érdekelt félre figyelemmel lévő megközelítés fontosságát, amelynek lényege, hogy aktívan bevonja és arra ösztönzi a mezőgazdasági termelőket és erdőgazdálkodókat, hogy az említett kihívásokra közösen keressenek választ;

37. emlékeztet rá, hogy a közös agrárpolitika (KAP) már rendelkezik eszközökkel az ökoszisztémák helyreállítására, megőrzésére és javítására, ilyenek például az ökológiai jelentőségű területek; rámutat, hogy a mezőgazdasághoz és erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó, többek között a Natura 2000 területeken lévő ökoszisztémák helyreállítása, megőrzése és javítása egyike az EU 6 fő vidékfejlesztési prioritásának;
38. sajnálattal állapítja meg, hogy a mezőgazdaságban nem következett be mérhető javulás a biológiai sokféleség állapotát tekintve, de elismeri, hogy egyelőre túl korai lenne a KAP reformjának tényleges hatékonyságát megítélni; üdvözlöi a KAP végrehajtásával kapcsolatos előrehaladás Bizottság által tervezett értékelését, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is kövessék nyomon, értékeljék és szükség esetén növeljék a közös agrárpolitika környezetbarátabbá tételét szolgáló intézkedéseket – köztük a tagállamok rugalmasságának értékelését – és a KAP keretébe illeszkedő, egyéb vonatkozó vidékfejlesztési intézkedések hatékonyságát; felkéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a közös agrárpolitika félidős értékelésében tett megállapításait;
39. felhívja a tagállamokat, hogy jobban használják ki a KAP és a kohéziós politika mezőgazdaságot és erdőgazdálkodást támogató, már meglévő eszközeit a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célok teljesítéséhez; hangsúlyozza, hogy szükség van a növénygenetikai források és a hagyományos mezőgazdasági fajták fenntartható felhasználásának előmozdítására, valamint a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás számára kialakított fenntartható megoldásokra;
40. hangsúlyozza, hogy az ökológiai jelentőségű területeknek – főszabály szerint – az olyan agroökológiai folyamatok védelmére és előmozdítására kell szolgálniuk, mint a beporzás és a talajvédelem; kéri a Bizottságot, hogy tegyen közzé adatokat azzal kapcsolatban, hogy az 1307/2013/EU rendelet hatálybalépése óta hány tagállam engedélyezi a rovarirtó szerek és műtrágyák használatát az ökológiai jelentőségű területeken;
41. felhívja a Bizottságot, hogy az átláthatóság érdekében hozza nyilvánosságra a környezetbarátabbá tételt szolgáló intézkedéseikre vonatkozó döntésekkel kapcsolatban a tagállamok által adott indokolást;
42. ragaszkodik hozzá, hogy a Bizottság és a tagállamok biztosítsák a KAP-pal kapcsolatos pénzügyi forrásoknak a környezetvédelem szempontjából káros tevékenységek támogatásától a fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok és az azokkal összefüggő biológiai sokféleség finanszírozásának támogatására történő átirányítását;
43. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokban szükség van a mezőgazdaság biológiai sokféleségének védelmére az élelmezésbiztonság megvalósítása érdekében; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy az élelemhez való jog kérdésével megbízott különleges ENSZ-előadó ajánlásaival összhangban eszközöljön beruházásokat a fejlődő országok agroökológiájába;
44. felhívja a Bizottságot, hogy mozgítsa elő a világ érdeiben a fenntartható erdőgazdálkodást

az ökológiai folyamatok, az erdők biológiai sokfélesége, valamint a termékenység biztosítása, továbbá az őslakos népek erdészeti erőforrások megőrzéséhez való jogainak tiszteletben tartása révén; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tiltsa meg a természetes erdők irtását, óvja meg a veszélyeztetett fajokat, tiltsa be a mérgező rovarirtó szereket és a genetikailag módosított fák ültetését;

45. felszólítja a Bizottságot, hogy a biológiai sokféleségről szóló stratégiája keretében nagyobb mértékben vegye figyelembe a nagy trópusi erdős területeket, tekintetbe véve az ökoszisztémák, élőhelyek és a különösen veszélyeztetett, érzékeny fajok ottani koncentrációját, azoknak a környezeti egyensúly és az éghajlat szempontjából betöltött fontos szerepét, valamint az őslakos népek szempontjából betöltött társadalmi és kulturális funkciójukat;
46. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre erdőgazdálkodási terveket az erdei élőhelyek és fajok védettségi helyzetének javítása és az információhoz való jobb hozzáférés lehetővé tétele céljából; kéri a Bizottságot, hogy a következetesség és az összehasonlíthatóság biztosítása érdekében dolgozzon ki az erdők biológiai sokféleségével kapcsolatos információgyűjtésre vonatkozó kritériumokat és normákat;
47. rámutat arra, hogy az agroüzemanyagok iránti kereslet növekedése, valamint az agroüzemanyagok előállítása tekintetében a fejlődő országokra nehezedő nyomás erősödése az élőhelyek és az ökoszisztémák – többek között a vizes élőhelyek és az erdők – szerkezeti átalakításán és pusztulásán keresztül veszélyeztetheti a biológiai sokféleséget;
48. nyomatékosan kéri, hogy a biomasza-előállításra vonatkozó társadalmi és környezeti fenntarthatósági kritériumok képezzék szerves részét a megújuló energiáról szóló irányelvnek; kulcsfontosságúnak tartja fenntarthatósági standardok kidolgozását valamennyi ágazat számára, amelyben biomasza-felhasználásra kerülhet sor, akárcsak kritériumok kidolgozását a fenntartható erdőgazdálkodás számára annak biztosítása érdekében, hogy a bioenergia ne járuljon hozzá az éghajlatváltozáshoz, illetve ne váljon a földfoglalás vagy az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának kiváltó okává;
49. aggodalommal állapítja meg, hogy a világban elfogyasztott pálmaolaj 90%-át Indonéziában és Malajziában állítják elő, a tőzeges erdők kárára, amelyeket felégetnek, hogy helyet biztosítsanak a hatalmas akác- és olajpálma-ültetvények számára; kiemeli azt a tényt, hogy a Világbank által készített tanulmány szerint Indonézia az üvegházhatású gázok tekintetében – éppen az erdőtüzek miatt – a harmadik legnagyobb kibocsátóvá vált;

4. cél

50. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat a megreformált közös halászati politika megfelelő és haladéktalan végrehajtására, a halászterületek ökoszisztémán alapuló irányítását alkalmazva, hogy érvényt szerezzenek a legnagyobb fenntartható hozam elvének, többek között a fenntartható és innovatív halászati módszerek népszerűsítésével; hangsúlyozza a szennyezés csökkentésének fontosságát többek között a tengeri biológiai sokféleség megőrzésének és az állományok megővésének érdekében, valamint a gazdasági növekedés „kék” gazdaság révén való támogatása érdekében;

51. hangsúlyozza a tengeri ökoszisztémák és erőforrások alapvető fontosságát, mivel ezek a part menti országok fenntartható fejlődésének alapját képezik; felhívja a tagállamokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre korábbi kötelezettségvállalásaikat, és működjenek együtt a globális, regionális és nemzeti kormányzatokkal az arra irányuló törekvések és tettek mértékének jelentős megnövelésén, hogy méltányos, gazdaságilag és ökológiailag fenntartható halászatot hozzanak létre;
52. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az EU játsszon vezető szerepet az ENSZ Tengerjogi Egyezményének keretén belül egy, a szerződő államok felségterületén kívül eső tengeri területek biológiai sokféleségének megőrzésére és fenntartható felhasználására vonatkozó megállapodás létrehozásában;
53. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és harmadik országokkal együttműködve javítsa a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet végrehajtását;
54. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák tengereink környezeti minőségét azáltal, hogy a vegyi, fizikai és mikrobiológiai szennyezés csökkentését a tengeri közlekedés fenntarthatóságának optimalizálása és a – szennyezés által elkerülhetetlenül fenyegetett – biológiai sokféleség védelme révén csökkenteni kívánó projekteket hajtanak végre; ennek kapcsán emlékeztet arra, hogy a szennyvízelvezető rendszereken, a folyóvizeken, illetve a part menti hulladéklerakókon keresztül évente 12,7 millió tonna (az össztermelés 5%-a) műanyag kerül az óceánokba, és károsítja a környezetet és az egész föld biológiai sokféleségét;

5. cél

55. sürgeti a Bizottságot, hogy késedelem nélkül és az 1143/2014/EU rendelet 4. cikkével összhangban állítson össze pontos és átfogó jegyzéket azokról az idegenhonos invazív fajokról, amelyek problémát jelentenek az Unió számára, azzal a feltétellel, hogy ennek a listának nem kell meghatározott számú fajra korlátozódnia, és a célok teljesítésére irányuló, megfelelő forrásokkal támogatott, teljes és következetes végrehajtási intézkedéseket kell tartalmaznia; hangsúlyozza, hogy fontos e lista folyamatos frissítése és ehhez kapcsolódóan a fajok jelentette kockázatok értékelése annak érdekében, hogy az idegenhonos invazív fajokra vonatkozó jogszabály hathatós eszközként betölthesse szerepét;
56. felhívja a tagállamokat, hogy ratifikálják a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet ballasztvízkezelésről szóló egyezményét, hogy megakadályozzák az idegenhonos invazív fajok tengeri és belvízi közlekedéssel való terjedését, és hozzájáruljanak a cél végrehajtásához és teljesítéséhez;
57. kéri a tagállamokat, hogy kísérjék figyelemmel az egzotikus fajok területükre történő behozatalát, és tegyenek erről rendszeresen jelentést a Bizottságnak és a többi tagállamnak; kéri a veszélyeztetett fajok – főemlősök, hüllők és kételtűek – behozatalának és tartásának megszigorítását;

6. cél

58. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2020-ig fokozatosan szüntessék meg a környezetre káros támogatásokat, biztosítva, hogy a környezetre káros támogatások értékelése 2016-ra befejeződjön, és hogy a jelentéstételi kötelezettségeket belefoglalják a releváns uniós ágazati politikai területekbe; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mellszélességgel támogassák és segítsék elő a körforgásos gazdaságra való átállást;
59. sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy még a 2016 decemberében megrendezésre kerülő COP/MOP 2 előtt ratifikálják a genetikai forrásokhoz való hozzáféréséről és a használatukból származó előnyök igazságos és méltányos megosztásáról szóló Nagojai Jegyzőkönyvet;
60. emlékeztet arra, hogy az Unió világszinten jelentős mértékben hozzájárul a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelemhez, és hogy a tagállamaival együtt a biológiai sokféleség megőrzését célzó források fő adományozója, továbbá a biológiai sokféleséggel kapcsolatos hivatalos fejlesztéstámogatás első számú adományozója;
61. üdvözli a Bizottság B4Life (Biológiai sokféleség az életért) elnevezésű, 2014–2020-ra vonatkozó kiemelt projektjét, ám meggyőződése, hogy az Uniónak fokoznia kell hozzájárulását a biológiai sokféleség globális csökkenésének megelőzéséhez, és felhívja az Uniót és tagállamait, hogy valósítsák meg az arra vonatkozó haidarábádi kötelezettségvállalásukat, hogy 2015-re megkésztessék a biológiai sokféleségre fordított nemzetközi pénzügyi források teljes összegét, és ezt a szintet legalább 2020-ig fenntartják;
62. hangsúlyozza, hogy a vadon élő állatokkal kapcsolatos bűncselekmények és az élőhelyek csökkenése közvetlen és jelentős fenyegetést jelent a globális biológiai sokféleségre nézve; elismeri, hogy a vadon élő állatok kereskedelmének kihagyása és a CITES egyezményben való uniós részvétellel kapcsolatos cselekvések hiánya a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia komoly hiányossága; hangsúlyozza, hogy sürgősen összehangolt intézkedésre van szükség a vadon élő állatok jogellenes kereskedelme elleni küzdelem érdekében; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő ambiciózus tervet a vadon élő állat- és növényfajok és a belőlük származó termékek jogellenes kereskedelmének felszámolására; és hasonló intézkedéseket kér az erdőirtás és erdőpusztulás megakadályozására;

A természetvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálata

63. hangsúlyozza, hogy a természetvédelmi irányelvek nemcsak az EU-ban, hanem nemzetközileg is mérföldkövet jelentenek a természetvédelmi politikában; úgy véli, hogy tömörségüknek, koherenciájuknak és egységességüknek köszönhetően ezek a természetvédelmi irányelvek úgymond az intelligens szabályozás előfutárának tekinthetők;
64. hangsúlyozza, hogy a Natura 2000 még mindig egy viszonylag fiatal hálózat, amelynek teljes potenciálját még messze nem aknázták ki; úgy véli, hogy a természetvédelmi irányelvek továbbra is relevánsak, és hogy a végrehajtásnak azok a bevált gyakorlatai, amelyek hatékonysága bizonyított; hangsúlyozza, hogy a természetvédelmi irányelvek meglehetősen rugalmasak, többek között megengedik a technikai és tudományos

fejlettség szerinti alkalmazkodást; megjegyzi, hogy az intelligens végrehajtás és a nemzetközi együttműködés létfontosságú a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célok eléréséhez;

65. ellenzi a természetvédelmi irányelvek felülvizsgálatát, mert veszélyeztetné a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégia végrehajtását, elhúzódozó jogbizonytalanságot eredményezne és esetlegesen gyengítené a jogszabályokat, ami annak kockázatát hordozza magában, hogy romlana a jogszabályi védelem és a finanszírozás, és káros lenne a természet, az emberek és az üzleti élet számára; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a természetvédelmi irányelvek folyamatban lévő REFIT ellenőrzésének a végrehajtás javítására kell összpontosítania;
66. meggyőződése, hogy a természetvédelmi irányelvek és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia célkitűzéseinek elérésével összefüggő bármiféle nehézség oka nem magukban a jogszabályokban keresendő, hanem elsősorban azok hiányos, eltérő és nem megfelelő végrehajtásában, továbbá más politikai területekbe való nem megfelelő eltérő beépítésében;
67. hangsúlyozza, hogy a természetvédelmi irányelvek végrehajtásuk elősegítése érdekében meglehetősen rugalmasak, az élőhelyvédelmi irányelvben rögzítetteknek megfelelően figyelembe véve a gazdasági, társadalmi, kulturális és regionális követelményeket; mindazonáltal sürgeti a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé ezek értelmezését és a végrehajtásra vonatkozó iránymutatásokat a problémás kérdések elakadásának elkerülése, illetve megoldásuk érdekében;
68. felhív a nagytestű ragadozók szerepének pontos felmérésére, és adott esetben kiigazító intézkedések bevezetésére annak biztosítása érdekében, hogy a biológiai sokféleség, a mezőgazdasági táj és a szálas takarmánnyal táplálkozó állatokat érintő, évszázadok óta gyakorolt, hegyi legeltetési állattartás fennmaradjon;
69. elismeri, hogy az uniós természetvédelmi jog a védett helyeken kedvező hatást gyakorol az ökoszisztémák, az élőhelyek és a fajok megőrzésére; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy a fajok és ökoszisztémák egyedülálló rezervátumait, valamint a globális és az európai biológiai sokféleség egy jelentős részét alkotó francia legkülső régiókat kihagyták ebből a jogi keretből és a sajátosságaikhoz igazított valamennyi jogszabályi keretből is; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az ezekben a régiókban a LIFE+ program által, valamint a legkülső régiókban és a tengerentúli országokban és területeken a biológiai sokféleség megőrzésének és fenntartható hasznosításának előmozdítását célzó BEST uniós kezdeményezés által finanszírozott összes projekt sikeres volt;
70. felszólítja a Bizottságot, hogy a BEST előkészítő intézkedést követően vezessen be a biológiai sokféleség finanszírozására szolgáló fenntartható mechanizmust a legkülső régiókban, valamint a tengerentúli országokban és területeken;

Az előttünk álló út: további intézkedések

71. a stratégia hibájának tartja, hogy a természetvédelmi területeken kívül eső biológiai sokféleség csökkenése hiányzik a stratégiából; arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat ezekre az élőhelyekre és fajokra vonatkozóan, és

a helyi hatóságokkal és a civil társadalommal együttműködve dolgozzanak ki megfelelő kereteket az élőhelyek széttöredezettségének, valamint a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások nettó csökkenésének megelőzése érdekében;

72. úgy véli, hogy egy ilyen keretnek számos olyan kiegészítő intézkedést kell tartalmaznia, amelyek a biológiai sokféleség csökkenésének eredendő okaival foglalkoznak, és megfelelőbben építik be a biológiai sokféleséget a többek között a mezőgazdaságra, erdőszetre, halászatra, energiára és közlekedésre vonatkozó ágazati politikákba;
73. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy területi tervezési kezdeményezésekkel biztosítsák az átgondolt területhasználatot és a Natura 2000 hálózat megfelelő védelmét, óvják a szabadban található területeket, többek között annak köszönhetően, hogy a mezőgazdasági tevékenység természeti kockázatokat növelő (lavinák, sárfolyamok, földcsuszamlások) feladása helyett a legeltetést választják, és hozzák létre a vidéki és városi területek kék-zöld infrastruktúrájának összefüggő hálózatát, egyúttal teremtsék meg a gazdasági tevékenységek szükséges jogbiztonságát; felkéri a Bizottságot, hogy erre vonatkozóan készítsen áttekintést a bevált gyakorlatokról;
74. úgy véli, hogy a rendelkezésre álló erőforrások hatékonyabb és célzottabb felhasználása érdekében létfontosságú, hogy a Bizottság megállapítsa a természetitőke-finanszírozási eszköz konkrét kritériumait, amelyeknek garantálniuk kell, hogy a projektek megfelelő, kedvező és tudományosan kimutatható hatással legyenek a biológiai sokféleségre; úgy véli, hogy a LIFE projekteket össze kell kapcsolni a más programtípusokhoz, például a strukturális alapokhoz tartozó finanszírozással az erőfeszítések fokozása és a sikeres projektek EU-szerte való megismétlése, valamint a nagyobb multiplikátorhatás érdekében;
75. felszólítja a Bizottságot, hogy mélyítse el a biológiai sokféleség finanszírozásának alapok közötti megközelítését, és felszólít a különböző pénzügyi eszközök közötti jobb kapcsolat kialakítására;
76. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák az érintett ágazati politikák közötti koherenciát, hogy azok tartalmazzák a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célokat, annak biztosítása mellett, hogy a következő többéves pénzügyi keret garantálja, hogy átfogóan nézve ne következzen be csökkenés a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások szintjén;
77. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy, a természeti tőkével foglalkozó magas szintű csoportot e célok elérése érdekében, valamint hogy helyezze őket jobban a politika előterébe, és kezelje őket kiemelten;
78. sajnálja, hogy az uniós környezetvédelmi joghoz nem kapcsolódik koherens és hatékony környezeti ellenőrzés és felügyelet a környezetvédelmi jog különböző ágazatokbeli – többek között a természetvédelmi területeken történő – megsértésének feltárása és megelőzése érdekében; üdvözli a környezetvédelmi ellenőrzésre irányuló uniós keret kialakítására irányuló előkészítő munkálatokat, és felhívja a Bizottságot, hogy további kérdéslem nélkül álljon elő jogalkotási javaslattal;
79. hangsúlyozza az innováció, a kutatás és a fejlesztés fontosságát a természetvédelmi

- irányelvek céljai elérése érdekében, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy összpontosítsanak különösen a biológiai sokféleség megőrzése és az emberi egészség és gazdasági jólét közötti kapcsolatokra, és hangolják össze az adatgyűjtési intézkedéseket; emlékeztet arra, hogy továbbra is rendkívül hiányosak az ismeretek a tengeri ökoszisztémák és a halászati erőforrások állapotával kapcsolatban; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a halászat és akvakultúra szélesebb környezetre gyakorolt hatásával kapcsolatos adatok gyűjtését és nyilvános hozzáférhetőségét;
80. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy késedelem nélkül hozzanak létre egy európai kezdeményezést a beporzókról – különös figyelmet fordítva a növényekben a kártevőkkel szemben kialakult, a méheket és más beporzókat érintő rezisztenciára – a már meglévő nemzeti politikákra támaszkodva, valamint terjesszenek elő javaslatot a talajvédelmi keretirányelvre, az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló irányelvre és a környezeti ellenőrzésre vonatkozó felülvizsgált uniós keretre vonatkozóan;
81. aggodalommal mutat rá a neonikotinoid rovarirtó szerek által a létfontosságú szolgáltatásokra – például a beporzásra és a természetes kártevő-szabályozásra – gyakorolt negatív hatásra vonatkozó tudományos bizonyítékok növekvő mennyiségére; felhívja ezért a Bizottságot, hogy tartsa fenn a neonikotinoidok használatára vonatkozó tilalmát;
82. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a biológiai sokféleségre kifejtett negatív hatások elkerülése érdekében teljes mértékben alkalmazzák az elővigyázatosság elvét a módosított élő szervezetek alkalmazásának és természetbe való kibocsátásának engedélyezése során;
83. emlékeztet arra, hogy az európai biológiai sokféleség védelmében és megerősítésében milyen fontos szerepet játszik a LIFE program, különösen a Környezetvédelem alprogram „Természet és biodiverzitás” elnevezésű területe;
84. határozottan úgy véli, hogy a környezet és az innováció kiegészítik egymást, és külön felhívja a figyelmet a természetben alapuló megoldásokra, amelyek mind gazdaságilag, mind a környezet szempontjából intelligens megoldást jelentenek többek között az éghajlatváltozás, a nyersanyaghiány, a környezetszennyezés és az antimikrobiális rezisztencia kihívásaira; felkéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a lehető legnagyobb erőfeszítést ezek kidolgozására a Horizont 2020 keretében; felkéri a tagállamokat, hogy legyenek hatékonyabbak a biológiai sokféleség szempontjából pozitív eredményeket hozó intelligens megoldások elősegítését lehetővé tevő szabályozási mozgástér megteremtése tekintetében;
85. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség, az éghajlatváltozás és a nyersanyaghiány kérdései eredendően összefüggnek egymással; emlékeztet arra, hogy a biológiai sokféleség csökkenésének megelőzéséhez alapvetően fontos lesz az éghajlatváltozás mértékét az iparosodás előtti szinthez viszonyított 2 Celsius fokos emelkedésnél jóval alacsonyabb szinten tartani; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy számos ökoszisztéma pufferként működik a természetes veszélyekkel szemben, és ezáltal hozzájárul az éghajlatváltozás enyhítését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó stratégiákhoz;
86. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezt annak biztosításával vegyék figyelembe,

hogya a 2020-ra kitűzött, biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégiát teljes mértékben beépítik az új nemzetközi éghajlat-változási egyezményről folytatott vitákkal kapcsolatos uniós álláspontba, különösen mivel az EU által finanszírozott ROBIN projekt szerint a biológiai sokféleség védelme az éghajlatváltozással kapcsolatos megoldás, hatáscsökkentés és alkalmazkodás részét képezi, kiváltképpen azért, mert a trópusi erdők a teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátás hatásainak mérséklésére irányuló potenciál 25%-át szolgáltatják;

87. felhívja a Bizottságot, hogy az általa kötött nemzetközi megállapodásokba építse be a környezettel és az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdéseket, valamint készítsen a biológiai sokféleség védelmének és javításának lehetőségeit középpontba állító környezeti elemzéseket; hangsúlyozza, hogy fontos a kereskedelem és a beruházások liberalizációja biológiai sokféleségre gyakorolt hatásának módszeres megállapítása és értékelése; kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon „Az egyes áruk iránti uniós keresletnek a harmadik országok biológiai sokféleségére gyakorolt negatív hatásainak meghatározása és értékelése” tanulmány megállapításait azáltal, hogy javaslatot tesz az egyes uniós gyártási és fogyasztási minták miatt a globális biológiai sokféleségben bekövetkező csökkenés elkerülése vagy minimalizálása elősegítésének lehetséges módozataira.
88. sürgeti a tagállamokat, hogy – az elővigyázatosság elve alapján és azon elv alapján, hogy megelőző intézkedéseket kell tenni, figyelembe véve a nem konvencionális szénhidrogének kiaknázása céljából történő hidraulikus repesztéssel járó kockázatokat és negatív éghajlati, környezeti és egészségügyi hatásokat, valamint a palagázzal kapcsolatos tevékenységek uniós szabályozási rendszerében azonosított joghézagokat – ne engedélyezzék az EU-ban semmilyen új, hidraulikus repesztési tevékenységet;
89. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a 2014 októberében elfogadott guadeloupe-i ütemterv végrehajtását, és vezessék be a legkülső régiókban, valamint a tengerentúli országokban és területeken a biológiai sokféleség védelméhez szükséges eszközöket;
90. hangsúlyozza a biológiai sokféleségre vonatkozó uniós stratégia globális szerepét; felhívja a Bizottságot, hogy építse be a biológiai sokféleséggel kapcsolatos rendelkezéseket a folyamatban lévő kereskedelmi tárgyalásokba, és építse be a biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzéseket az uniós kereskedelmi szakpolitikákba;
91. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

A biológiai sokféleség csökkenése veszteség a természetnek, az emberiségnek és a gazdaságnak

A biológiai sokféleség, a Föld ökoszisztémáinak, élőhelyeinek, fajainak és génállományainak páratlan változatossága, amelynek az ember is része, önmagában felbecsülhetetlen értékkel bír. Az emberek mellett számos értékes ökoszisztéma-szolgáltatás – például tiszta levegő, tiszta víz, nyersanyagok, beporzók és az áradással szembeni védelem, hogy csak néhányat említsünk – miatt rendkívüli mértékben függnek a biológiai sokféleségtől. A biológiai sokféleség tehát létfontosságú alapját képezi egészségünknek, jólétünknek és gazdasági jólétünknek is.

A biológiai sokféleségre komoly terhelés nehezedik, világszerte és Európában egyaránt. Szélesebb ütemben halnak ki fajok. Ez az emberi tevékenységnek köszönhető. Az élőhely megváltozása, a környezetszennyezés, az erőforrások túlzott kiaknázása, az idegenhonos inváziós fajok és az éghajlatváltozás a legfőbb okai a biológiai sokféleség csökkenésének.

A biológiai sokféleség csökkenése különösen ártalmas, és veszteség a természet, az emberek és a gazdaság számára: veszélybe sodorja a szükséges ökoszisztéma-szolgáltatásokat és aláassa a Föld természetes ellenálló képességét, amely lehetővé teszi, hogy megoldást találjunk az újonnan felmerülő problémákra. A Világgaazdasági Fórum a globális kockázatok megítélésének 2014. évi felmérésében a 10 legjelentősebb kockázat között említette a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztémák összeomlását. Átléptük bolygónk korlátait és ellenálló képességének határát, ez pedig visszafordíthatatlan változásokat idéz elő. A biológiai sokféleség csökkenése tehát az éghajlatváltozás és a nyersanyaghiány kérdéseivel is szorosan összefügg, ez a fenntartható fejlődés 2030-ig tartó új programjából is világosan kiderül.

A biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2020-ig teljesítendő uniós stratégia

A biológiai sokféleség csökkenésének megállítására tett európai erőfeszítések 2010-ben kudarcot vallottak. Az EU válaszképp 2011-ben kidolgozott egy új stratégiát. Az állam- és kormányfők meghatározták a kiemelt célkitűzést, amelynek értelmében meg kell állítani a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztéma-szolgáltatások romlását, a lehetőségekhez mérten 2020-ig helyre kell állítani állapotukat, és világszerte segíteni kell a biológiai sokféleség csökkenésének visszafordítását.

A stratégia hat célra épül, ezek mindegyikéhez konkrét intézkedések tartoznak: 1. a madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelv (a természetvédelmi irányelvek) teljes körű végrehajtása; 2. az ökoszisztémák és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása és helyreállítása; 3. a biológiai sokféleség fokozásában a mezőgazdaság és az erdészet szerepének növelése; 4. a halállományok fenntartható kiaknázásának biztosítása; 5. az idegenhonos inváziós fajok elleni küzdelem; és 6. fokozottabb uniós hozzájárulás a biológiai sokféleség globális csökkenésének megelőzéséhez.

Félidej értékelés: még félúton sem járunk

2015-ben nem is lehetne világosabb az ítélet: további jelentős erőfeszítések nélkül 2020-ban az

EU ismét nem fogja tudni teljesíteni az általa kitűzött célokat. A számok magukért beszélnek. Az EU 28 tagállamának ökológiai lábnyoma kétszer akkora, mint Európa biológiai kapacitása. A fajok alig 23%-a, míg az élőhelyeknek csak 16%-a van kedvező állapotban. Az eddig elért eredmények alapján a kiemelt célkitűzés aligha érhető el. Jelentős előrelépés csak két cél esetében történt (4. cél: halászat és 5. cél: idegenhonos inváziós fajok), míg a többi cél esetében az eredmények egyáltalán nem kielégítőek, és a mezőgazdaság, valamint az erdőgazdálkodás esetében súlyos aggodalomra adnak okot.

Az általános tendencia így továbbra is rendkívül sötét és aggasztó képet fest. E tekintetben a félidős értékelés megerősíti a 2015. évi SOER-jelentés és a természet állapotáról szóló jelentés megállapításait. „A biológiai sokféleség globális kilátásai” című 2014-es jelentésben felvázolt nemzetközi kép hasonló helyzetről árulkodik: a bizonyos ágazatokban tett jelentős erőfeszítések és előrelépés ellenére elképzelhető, hogy az aicsi célok többsége 2020-ra nem teljesül, hacsak további komoly erőfeszítésekre nem kerül sor.

Ugyanakkor ígéretes és biztató, hogy a természetre és a biológiai sokféleségre irányuló célzott erőfeszítések és befektetések tényleg sikertörténettel végződhetnek. Egyes fajok visszatérése kétségtelenül jó példa erre. Az előadó szorgalmazza, hogy a változás katalizátoraként alkalmazzák a bevált gyakorlatokat, mert – noha az általános negatív tendencia eddig többet nyom a latban a sikereknél – azt mutatják, hogy a meglévő jogszabályok működnek, a 2020-ra kitűzött célok elérhetőek, és még mindig rengeteget lehet javítani.

A végrehajtásra, az érvényesítésre és az integrációra irányuló politikai akarat

Az előadó erősebb politikai akaratot szorgalmaz a biológiai sokféleség politikai prioritásként történő érdemi kezelésére, és úgy véli, hogy egy több érdekelt félre figyelemmel levő megközelítésre van szükség, amelyben a regionális és helyi szereplők különleges szerepet kapnak.

A meglévő jogszabályok jobb végrehajtása és érvényesítése az előadó szerint kulcsfontosságú tényező az előrelépéshez.

A leglényegesebb jogszabályok egyértelműen a természetvédelmi irányelvek: a madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelv teljes körű végrehajtása elengedhetetlen feltétele a biológiai sokféleséggel kapcsolatos egész stratégia végrehajtásának. A természetvédelmi irányelvek mérföldkövet jelentenek az európai természetvédelmi politikában, és figyelemmel tömörségükre, koherenciájukra és egységességükre, úgymond az intelligens szabályozás előfutárának tekinthetők. A természetvédelmi irányelveknek köszönhető, hogy az Európai Uniónak olyan egyedülálló hálózata van, mint a Natura 2000, amely 26 000 védett területével a szárazföldi területek 18%-át, míg a tengeri környezet 6%-át teszi ki. Az előadó megjegyzi, hogy a Natura 2000 még mindig egy viszonylag fiatal hálózat, amelynek teljes potenciálját még messze nem aknázták ki.

Az előadó határozottan ellenzi a természetvédelmi irányelvek minden olyan átdolgozását, amely veszélyeztetné a biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiát magát, elhúzódo jogbizonytalanságot eredményezne és esetlegesen gyengítené a jogszabályokat. Ezenfelül az előadó meggyőződése, hogy a probléma nem magukban a jogszabályokban keresendő, hanem elsősorban azok hiányos és nem megfelelő végrehajtásában és érvényesítésében. Az előadó ezért úgy véli, hogy a Bizottság és a tagállamok illetékes hatóságai számára is jóval hatékonyabb megoldást jelent, ha egymással konzultálva törekednek a jobb végrehajtásra. A

jobb iránymutatások, a jogszabályok szigorú érvényesítése és a bevált gyakorlatok megosztása létfontosságú ehhez.

A biológiai sokféleség csökkenésének hatékony megállításához szükséges kollektív és horizontális megközelítés továbbra is problémás. Különleges kihívást jelent a biológiai sokféleség integrációja a közös agrárpolitikába. Az előadó felhív a környezetbarátabbá tételt szolgáló és egyéb vidékfejlesztési intézkedések hatékonyságának nyomon követésére, értékelésére és növelésére.

A természetre és a biológiai sokféleségre fordított befektetés társadalmilag és gazdaságilag is szükséges

Az előadó egyetért azzal a morális megfontolással, hogy a biológiai sokféleséget annak jelentős önmagában való értéke miatt és azért kell megóvni, mert bolygónkat a lehető legromlatlanabb állapotban kell megőrizni a jövő nemzedékek számára. Az előadó határozottan úgy véli továbbá, hogy a természetre és a biológiai sokféleségre fordított befektetéssel a társadalom és a gazdaság szempontjából is értékes és szükséges lehetőségek teremthetők. Ennek tudatában sajnálattal jegyzi meg, hogy a természet és a gazdasági fejlődés közötti ellentét ismét hangsúlyosan jelenik meg. Szemléletváltásra van szükség. A különféle gazdasági értékelési módszerek, például az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtana, esetleges hibáik ellenére hasznos szerepet játszhatnak ebben, és segíthetnek a figyelem fokozottabb felkeltésében, a rendelkezésre álló erőforrások felhasználásának javításában, és abban, hogy megalapozottabb döntések szülessenek.

Az alábbi statisztikai adatok jól szemléltetik a biológiai sokféleség jelentékeny társadalmi-gazdasági hatását:

- a politikai tétlenség évente a világ GDP-je 7%-ának megfelelő veszteséggel jár az ökoszisztéma-szolgáltatások tekintetében;
- ha nem valósulnak meg a 2020-ra kitűzött célok, a becslések szerint az elmaradt társadalmi-gazdasági lehetőségek költsége évi 50 milliárd euró;
- az Európai Unióban hatból egy munkahely valamilyen mértékben a természettől függ; az Európai Unióban 4,5 millió munkahely függ a Natura 2000 hálózat által védett ökoszisztémáktól;
- a rovarok által biztosított beporzási szolgáltatások becsült értéke évi 15 milliárd euró;
- az idegenhonos invazív fajok által az Európai Unióban okozott károkat évi 12 milliárd euróra becsülik;
- a Natura 2000 hálózat fenntartásának évi 5,8 milliárd eurós költsége töredéke a hálózat által előállított hozzáadott értéknek (200–300 milliárd euró).

A természetre és a biológiai sokféleségre fordított befektetés természetesen pénzbe kerül. E költségeket azonban messze meghaladja a természet és a biológiai sokféleség által biztosított hozzáadott érték és az az értékvesztés, amely ilyen politika hiányában következne be.

A polgárok véleménye

Az emberek fontosnak tartják a természetet és a biológiai sokféleséget. A biológiai sokféleségről készített (436. számú) Eurobarométer-felmérés szerint 10 uniós polgárból legalább 8 súlyosnak tartja a biológiai sokféleség csökkenésének hatásait. A polgárok a

természetvédelmi irányelvek célravezetőségi vizsgálatáról nemrégiben megrendezett nyilvános internetes konzultáció során is nagy számban és világosan hangot adtak véleményüknek. A konzultáció rekordszámú, nevezetesen 552 470 résztvevőt vonzott (összehasonlításképp ez háromszor annyi, mint a TTIP esetében). A Veszélyben a természet kampány döntő szerepet játszott ebben.

Az Eurobarométer felmérés ugyanakkor arra is rávilágított, hogy a polgárok több információt szeretnének kapni a biológiai sokféleség csökkenéséről, és a legtöbb polgár nem ismerte a Natura 2000 hálózatot. Ami pedig nem ismert, attól nehezen lehet elvárni, hogy lelkesedést váltson ki. Annak érdekében, hogy a természetre és a biológiai sokféleségre fordított befektetéseknek nagyobb legyen a támogatottsága a lakosság körében, az előadó úgy véli, hogy létfontosságú több embert meggyőzni az ügy értékéről. Ehhez fel kell hívni a figyelmet a biológiai sokféleség társadalmi-gazdasági értékére és a biológiai sokféleség csökkenésének az egészségre, a jólétre és a jólétre gyakorolt hatásaira. Ebben minden szintű politikai döntéshozónak fontos feladata van.

További fellépésre van szükség

Az előadó úgy véli, hogy további, innovatív megoldásokra van szükség a biológiai sokféleség csökkenésének megállításához, és több célszerű javaslatot tesz erre vonatkozóan:

- egy a környezetbarát infrastruktúra transzeurópai hálózatának (TEN-G) kialakítására irányuló konkrét javaslattal a természet és a gazdaság is jól járna;
- a természet definíciója nem szorítkozhat a védett területeken található természetre. A természetes környezet egy alapvető minőségének fenntartása és a biológiai sokféleség csökkenésének megelőzése e védett területeken kívül hiányzik a meglévő stratégiából. Egy a biológiai sokféleség nettó csökkenésének és az ökoszisztéma-szolgáltatások nettó romlásának megelőzésére szolgáló európai keretrendszer segíthetne ennek kiküszöbölésében;
- a rendelkezésre álló erőforrások hatékonyabb és célzottabb felhasználása érdekében konkrét kritériumokra van szükség a természetitőke-finanszírozási eszközre vonatkozóan, hogy a projektek garantáltan és kimutathatóan kedvező hatással legyenek a biológiai sokféleségre;
- továbbra is szükség van megbízható és összehasonlítható adatok gyűjtésére: elsősorban az egészség és a biológiai sokféleség, valamint a beporzók számának csökkenése közötti kapcsolat igényel több kutatást és további intézkedést;
- a természetben alapuló megoldások nagymértékben hozzájárulhatnak többek között az éghajlatváltozás kihívásainak kezeléséhez: például, a városok zöldfelületének célzott növelésével jelentős mértékben csökkenhet az ottani hőmérséklet. Az előadó létfontosságúnak tartja, hogy az egyes polgárok is segíthessék az ügyet, jó példa erre a veteményeskertek iránt feléledt érdeklődés és az élő kert koncepciója, amely egyre elfogadottabbá válik.

Következtetések

A természet kétségbeesetten segítségért kiált. A kérdés az, hogy kizökkent-e minket tunyaságunkból, és további cselekvésre sarkall-e minket. Az előadó meg van győződve arról, hogy egy intelligens, fenntartható és inkluzív Európa számára a biológiai sokféleség és a természet központi kérdés, és erősebb politikai akaratot szorgalmaz a biológiai sokféleség

csökkenésének tényleges megállítására. Ez mind a természet, mind gyermekeink és gyermekeink gyermekeinek egészsége, jólléte és jóléte szempontjából elengedhetetlen.

8.12.2015

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság részére

a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós stratégia féléves értékeléséről
(2015/2137(INI))

A vélemény előadója: Jordi Sebastià

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. emlékeztet arra, hogy az Unió világszinten jelentős mértékben hozzájárul a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelemhez, és hogy a tagállamaival együtt a biológiai sokféleség megőrzését célzó források fő adományozója, továbbá a biológiai sokféleséggel kapcsolatos hivatalos fejlesztéstámogatás első számú adományozója, mivel az általa nyújtott finanszírozás összege 2006 és 2013 között a kétszeresére nőtt; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy növelni kell a biológiai sokféleség világszintű megőrzéséhez való uniós hozzájárulást a biológiai sokféleségre vonatkozó aicsi célkitűzések megfelelő időben való teljesítése érdekében;
2. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség alapvető szerepet játszik a fenntartható fejlesztési célokon, különösen a 14. célon (Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása) és a 15. célon (A szárazföldi ökoszisztémák fenntartható használatának védelme, helyreállítása és ösztönzése, fenntartható erdőgazdálkodás, az elsivatagosodás elleni küzdelem, a talajromlás megállítása és visszafordítása, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása) belül; emlékeztet arra, hogy az Unió hihetetlen biológiai sokféleséggel rendelkezik, különösen a legkülső régióinak, de a hozzá társult tengerentúli országoknak és területeknek köszönhetően is; ezért felhívja az Uniót, hogy továbbra is vállaljon kötelezettséget a biológiai sokféleségről szóló egyezmény további megerősítése mellett, és biztosítsa eredményes végrehajtását;
3. megállapítja, hogy az Unión belül és határain túl a biológiai sokféleség csökkenéséhez vezető fő tényezők és mozgatórugók között az élőhelyeknek a földhasználat megváltoztatásából eredő szétaprózódása, romlása és tönkretétele, az éghajlatváltozás, fenntarthatatlan fogyasztási minták és a tengerek használata is szerepel; hangsúlyozza

ennek fényében, hogy olyan mutatók megállapítására és kialakítására van szükség, amelyek egyértelműen és tudományos módon mérik a biológiai sokféleség állapotát egy adott térségben vagy régióban, és hogy mind az Unión belül, mind pedig világszinten – a fejlődő országokra is kiterjedően – támogatni kell az erőforrások ésszerű és fenntartható használatát, továbbá nyomatékosan felszólítja az Uniót, hogy a biológiai sokféleségre vonatkozó nemzetközi kötelezettségvállalásait jobban építse bele az éghajlat-változási és az Európa 2020 stratégiájába; hangsúlyozza, hogy az erőforrás-hatékonyabb gazdaság és a túlfogyasztás visszafogása lehetővé teheti az Unió számára, hogy mérsékelje a – főként Európán kívüli – természeti erőforrásoktól való függőségét; emlékeztet továbbá arra, hogy az éghajlatváltozás enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás ökoszisztéma-alapú megközelítése költséghatékony lehetőségeket nyújthat a technológiai megoldásokra, miközben számos alkalmazott tudomány fejlődése a természeti értékek hosszú távú elérhetőségétől és sokféleségétől függ;

4. az Európa 2020 stratégiával és a biológiai sokféleségre vonatkozó 3. aicsi célkitűzéssel összhangban kéri a környezetileg káros támogatások megszüntetését;
5. fájjalja, hogy a biológiai sokféleség csökkenésének visszafordítását célzó uniós intézkedések változatlanul kevesebbet nyomnak a latban, mint az európai biológiai sokféleséget továbbra is és egyre inkább sújtó tényezők, például a földhasználat megváltoztatása, a szennyezés és az éghajlatváltozás; emlékeztet arra, hogy a biológiai sokféleség csökkenése a társadalom egésze számára komoly költségekkel jár, különösen azon gazdasági szereplők, köztük a gazdálkodók esetében, akik közvetlenül függenek az ökoszisztéma-szolgáltatásoktól; kéri az Uniót, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatos politikáját juttassa érvényre a gazdaság minden ágazatában, és alakítson ki szinergiákat a különböző nemzetközi többoldalú környezetvédelmi megállapodások végrehajtása során;
6. úgy véli, hogy a biológiai sokféleség gazdasági értékének meg kell jelennie a döntéshozatali irányító mutatókban (anélkül, hogy ez a biológiai sokféleség áruba bocsátásához vezetne) és a GDP-n túlmutató jelzőszámokban; meggyőződése, hogy ez támogatni fogja a fenntartható fejlesztési célok elérését is; ezzel összefüggésben kéri, hogy a biológiai sokféleség értékeit a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó monitoringeljárás részeként következetesen építsék be a nemzeti számviteli rendszerbe;
7. emlékeztet arra, hogy a biológiai sokféleség csökkenésének megelőzéséhez alapvetően fontos lesz az éghajlatváltozás mértékét az iparosodás előtti szinthez viszonyított 2 Celsius fokos emelkedésnél jóval alacsonyabb szinten tartani; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy számos ökoszisztéma pufferként működik a természetes veszélyekkel szemben, és ezáltal hozzájárul az éghajlatváltozás enyhítését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó stratégiához;
8. emlékeztet arra, hogy a Föld biológiai sokfélesége számára mintegy 90%-ban az erdők adnak otthont, és több mint egymilliárd ember megélhetése függ tőlük; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a fás szárú biomassza iránti növekvő nemzetközi kereslet miatt esetleg veszélybe kerülhet a biológiai sokféleség és az erdei ökoszisztémák, amelyekről a szegénységben élő emberek megélhetése függ; attól tart, hogy az Unió behozataltól való függősége nagyarányú erdőirtást indít el a fejlődő országokban, növeli az illegális fakitermelést, és gyengíti az erdészeti jogszabályok végrehajtása, erdészeti irányítás és erdészeti termékek kereskedelme (FLEGT) keretében kötött önkéntes partnerségi

megállapodásokat; emlékeztet arra, hogy a biomassza fokozott használata a fakitermelés fokozódásához és az erdők szénkészletének csökkenéséhez vezethet, ami veszélybe sodorja a hőmérséklet-emelkedés 2°C-ra való visszاسzorítására irányuló uniós célkitűzést; felhívja az Uniót, hogy dolgozzon ki globális szinten – többek között a fejlődő országokban is – alkalmazandó uniós cselekvési tervet az erdőirtás és erdőpusztulás megakadályozására, emellett folytassa a helyes erdészeti irányítás megerősítését célzó kezdeményezéseit, különösen a FLEGT-megállapodások révén;

9. nyomatékosan kéri, hogy a biomassza-előállításra vonatkozó társadalmi és környezeti fenntarthatósági kritériumok képezzék szerves részét a megújuló energiáról szóló irányelvnek; kulcsfontosságúnak tartja fenntarthatósági standardok kidolgozását valamennyi ágazat számára, amelyben biomassza-felhasználásra kerülhet sor, akárcsak kritériumok kidolgozását a fenntartható erdőgazdálkodás számára annak biztosítása érdekében, hogy a bioenergia ne járuljon hozzá az éghajlatváltozáshoz, illetve ne váljon a földfoglalás vagy az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának kiváltó okává;
10. nyomatékosan felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezeljék kiemelten a 2020-ig teljesítendő célok megvalósítását; szorgalmazza a több érdekelt félre figyelemmel levő megközelítést, és hangsúlyozza a regionális és helyi szereplők központi szerepét e folyamatban; hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy a biológiai sokféleség jobban bekerüljön a köztudatba és nagyobb támogatást élvezzen;
11. emlékeztet arra, hogy az agroüzemanyagok túlnyomórészt nagyarányú ipari monokultúrák elterjedésén és intenzív mezőgazdaságon alapuló térnyerése károsítja a környezetet, a biológiai sokféleséget, a talaj termékenységet és a vízellátást; annak biztosítására ösztönzi a Bizottságot, hogy a bioüzemanyagokra vonatkozó uniós politika álljon összhangban az Unió által a biológiai sokféleségről szóló egyezmény keretében vállalt kötelezettségekkel, az éghajlat-politikával és az éghajlatváltozással kapcsolatos kötelezettségvállalásokkal (köztük az ENSZ 21. éghajlat-változási konferenciája keretében vállaltakkal), valamint az UN-REDD (az erdőirtás és az erdőpusztulás következtében a fejlődő országokban keletkező kibocsátás csökkentésére vonatkozó együttműködési ENSZ-program) célkitűzéseivel;
12. aggodalommal állapítja meg, hogy a világban elfogyasztott pálmaolaj 90%-át Indonéziában és Malajziában állítják elő, a tőzeges erdők kárára, amelyeket felégetnek, hogy helyet biztosítsanak a hatalmas akác- és olajpálma-ültetvények számára; kiemeli azt a tényt, hogy a Világbank által készített tanulmány szerint Indonézia az üvegházhatású gázok tekintetében – éppen az erdőtüzek miatt – a harmadik legnagyobb kibocsátóvá vált;
13. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokban szükség van a mezőgazdaság biológiai sokféleségének védelmére az élelmezésbiztonság megvalósítása érdekében; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy az élelemhez való jog kérdésével foglalkozó különleges ENSZ-előadó ajánlásaival összhangban eszközöljön beruházásokat a fejlődő országok agroökológiájába;
14. megállapítja, hogy az Unió és afrikai országok között létrejött uniós fejlesztési támogatási és kereskedelmi megállapodások befolyásolják a vetőmagról szóló afrikai törvények reformját azáltal, hogy olyan, a szellemi tulajdon védelmével kapcsolatos rendelkezéseket foglalnak magukban, amelyek a vetőmagok határokon átnyúló kereskedelmének megkönnyítését és a kereskedelmi vetőmagfajták védelmét célozzák; felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a növénygenetikai források élelmezési és

mezőgazdasági felhasználásáról szóló nemzetközi egyezményben a mezőgazdasági termelők jogainak tekintetében tett kötelezettségvállalások jelenjenek meg a vetőmag-politika fejlesztéséhez nyújtott technikai segítségnyújtásban és pénzügyi támogatásban; felhívja az Uniót arra, hogy az uniós élelmezésbiztonsági keretpolitikával összhangban támogassa azokat a szellemi tulajdonjogi rendszereket is, amelyek előmozdítják a helyi viszonyokhoz alkalmazkodó vetőmagfajták és a visszavetett vetőmagok kifejlesztését;

15. felhív a biológiai sokféleség mezőgazdaságbeli állapotának újbóli értékelésére, a Parlament által a közös agrárpolitika féldős értékelésében tett megállapítások figyelembevételével;
16. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás, az élőhelyek megváltozása, az inváziós fajok megjelenése, a legeltetés által jelentett terhelés, a vízrajz megváltozása, a nagyarányú földszerzés, a monokultúra, a túlzott húsfogyasztás, a bővülő közlekedés és a nem fenntartható energiafogyasztás világszerte egyre nagyobb nyomást gyakorol a biológiai sokféleségre, mivel a földterületek szétaprózódását, a szén-dioxid-kibocsátás szintjének növekedését és az élőhelyek megszűnését eredményezi;
17. felhívja az Uniót, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elvével összhangban csökkentse a biológiai sokféleségre világszerte gyakorolt káros hatását, és szorítsa az ökoszisztémák ökológiai korlátainak megfelelő szintre azáltal, hogy eredményeket ér el a biológiai sokféleségre vonatkozó kiemelt célok és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kötelezettségvállalásainak teljesítése tekintetében; felhívja az Uniót arra is, hogy támogassa a fejlődő országokat a biológiai sokféleség megőrzését és fenntartható használatát célzó erőfeszítéseikben;
18. felhívja a Bizottságot, hogy az általa kötött nemzetközi megállapodásokba építse be a környezettel és az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdéseket, valamint készítsen a biológiai sokféleség védelmének és javításának lehetőségeit középpontba állító környezeti elemzéseket; hangsúlyozza, hogy fontos a kereskedelem és a beruházások liberalizációja biológiai sokféleségre gyakorolt hatásának módszeres megállapítása és értékelése; kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon „Az egyes áruk iránti uniós keresletnek a harmadik országok biológiai sokféleségére gyakorolt negatív hatásainak meghatározása és értékelése” tanulmány megállapításait azáltal, hogy javaslatot tesz az egyes uniós gyártási és fogyasztási minták miatt a globális biológiai sokféleségben bekövetkező csökkenés elkerülése vagy minimalizálása elősegítésének lehetséges módozataira.

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ZÁRÓSZAVAZÁSÁNAK EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	1.12.2015
A zárószavazás eredménye	+: 20 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Beatriz Becerra Basterrechea, Doru-Claudian Frunzuličă, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Jordi Sebastià
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk, (2) bekezdés)	Pál Csáky, José Inácio Faria, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández

ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

Az elfogadás dátuma	22.12.2015
A zárószavazás eredménye	+: 60 -: 3 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Jean-François Jalkh, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Nikos Androulakis, Simona Bonafè, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Elena Gentile, Martin Häusling, Jan Huitema, Merja Kyllönen, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Alojz Peterle, Christel Schaldemose, Jasenko Selimovic, Keith Taylor
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Lucy Anderson, Michał Boni, Monika Hohlmeier, Sander Loones